

Προσφώνησις Συνέδρων
καί ἑναρξίς Συνεδρίου Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
ὑπό Σεβ. Κυθήρων Σεραφεῖμ
(Κατασκηνώσεις «ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ» Ἀραχώβης (19-20/8/2023))

*Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα
Θηβῶν, Λεβαδείας καί Αὐλίδος κ.Γεώργιε,
Προσφιλέστατε Ἀδελφέ καί Συλλειτουργέ,
Ἀξιότιμος κ. Πρόεδρε τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. μετὰ τῶν
ἐντίμων μελῶν τοῦ Ὁμίλου καί
τῶν Προεδρείων τῶν Τοπικῶν
Παραρτημάτων τῆς Ἱεραποστολῆς.
Ἀξιότιμε κ.Πρόεδρε τοῦ παρόντος Συνεδρίου,
Ἐλλογιμώτατοι κκ.Καθηγηταί,
Ἀγαπητοί Σύεδροι,*

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε·

Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ ἐλεῶν καί τρέφων ἡμᾶς, σωματικῶς καί πνευματικῶς, ἐκ τῶν πλουσιῶν Αὐτοῦ δωρεῶν, τῇ Αὐτοῦ Θείᾳ Χάριτι καί φιλανθρωπία.

«Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἡμᾶς συνήγαγε» εἰς τόν εὐλογημένον αὐτόν καί ἀγιοβάδιστον τόπον τῶν Κατασκηνώσεων τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος τῆς Ὁρφανικῆς Στέγης «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ» διὰ νά κοινωνήσωμε ἐν τῇ τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν θείᾳ ἀγάπῃ καί νά συμπνευματισθοῦμε πρὸς πνευματικὴν μας οἰκοδομήν καί ἀλληλοστηριγμόν.

«Ἴδού δὴ τί καλόν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τό κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τό αὐτό» ἔλεγε χαρμονικῶς ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ, ἀφοῦ «ἀδελφός ὑπ' ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὄχυρά».

Τό κατ' ἔτος συγκαλούμενον Συνέδριον Συνεργατῶν τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στή δροσιά τοῦ Παρνασσοῦ, τό ὁποῖο μᾶς ἔλειψε αἰσθητῶς κατά τήν περίοδο τῆς ἐπιδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ,

κατέστη πλέον αναγκαῖο καί ἀπαραίτητο διά τόν Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί δι' αὐτό ἀνταποκρινόμεθα ὅλοι μέ προθυμία καί προσμονή.

Γίνεται μέ τή Χάρι τοῦ Κυρίου μας ἕνας πνευματικός ἀναβαπτισμός κάθε φορά στόν εὐλογημένο αὐτό λόφο τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ. Καί ἐφ' ὅσον διάγουμε τόν ἀγιασμένο μῆνα τῆς Παναγίας μας καί τῆς Δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ μας (σήμερα τό Ἅγιον Ὅρος μέ τό πάτριον ἑορτολόγιο ἑορτάζει τήν πανεύσημη ἑορτή τοῦ Θείου Θαβωρείου Φωτός, τήν ἑορτή τῆς Θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ) καί κληθήκαμε νά ἀνέλθωμε σ' αὐτό τό ὄρος, προσκαλούμεθα καί ἐμεῖς νά γίνουμε θεόπτες ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καί μέ τά πνευματικά μας μάτια νά ἰδοῦμε μέσα στήν αἴγλη τοῦ Θαβωρείου Θείου Φωτός τήν δόξαν τῆς Θεότητος τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας «καθώς δυνάμεθα», μέ τήν πνευματική του δυνατότητα ὁ καθένας μας.

Οἱ τρεῖς πρόκριτοι Μαθηταί καί Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ Πέτρος, Ἰάκωβος καί Ἰωάννης μετά τήν θαυμαστή ἐμπειρία τῆς θεοπτίας καί τῆς θεωρίας τοῦ ἀπροσίτου Θείου Θαβωρείου Φωτός ὄχι μόνον ἔλαβον τήν ἄνωθεν θείαν ἐνίσχυσιν καί παρηγορίαν **«ἵνα θεωρήσαντες τά θαυμάσια (τοῦ Σωτῆρος μας) μή δειλιάσωσι τά παθήματά Του»** (ἐν τῷ Σταυρῷ), ἀλλά καί τήν πείραν καί θεωρίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς καί μακαριότητος ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν καί τῷ Ἐπουρανίῳ Παραδείσῳ. Μία ἐμπειρία καί ἀληθῆς θεογνωσία, ἡ ὁποία τούς συνώδευε μέχρι τό πέρας τῆς ἐπιγείου ζωῆς των. Γι' αὐτό καί μέ αὐτό τό ὑπέρκαλλο καί ὑπερθαύμαστο ὄραμα τῆς Μεταμορφώσεως ἐστάθησαν ἀτρόμητοι ἐνώπιον βασιλέων καί τυράννων καί **«ὡς λέοντες πῦρ πνέοντες»** μετέδωσαν εἰς τούς Ἰουδαίους καί τούς ἐθνικούς – εἰδωολάτρες τήν δάδα τοῦ Θαβωρείου Θείου Φωτός εἰς φωτισμόν καί σωτηρίαν τῶν συνανθρώπων τους.

Οἱ διαχρονικῶς ἀνά τόν κόσμον εὐαρέστως τῷ Κυρίῳ διακονήσαντες Ὀρθόδοξοι Ἱεραπόστολοι, στοιχοῦντες εἰς τήν Ὀρθόδοξον Παράδοσιν, τήν διά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῶν

Θεοκηρύκων ἁγίων Ἀποστόλων καί τῶν Θεοφόρων Ἀγίων Πατέρων μεταλαμπαδευθεῖσαν, καί κοινωνοῦντες ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τῆς θεοπτικῆς αὐτῶν ἐμπειρίας, τήν ὁποίαν κατεῖχαν ὡς θεούμενοι καί ἐν θεωρίᾳ διαβεβηκότες ἐπετέλεσαν θεοφιλῶς καί θεαρέστως τό ἱεραποστολικόν καί ἁγιαστικόν των ἔργον εἰς δόξαν Θεοῦ καί εὐαγγελισμόν καί σωτηρίαν τῶν ψυχῶν, **«ὕπέρ ὧν ὁ Χριστός ἀπέθανε».**

Αὐτοῦ τοῦ θείου Ἀποστολικοῦ καί Ἱεραποστολικοῦ ἔργου συνεχισταί εἶναι καί οἱ σημερινοί ἀνά τόν κόσμον Ἱεραπόστολοι. Οἱ προσευχές καί οἱ πρὸς Κύριον ἱκεσίαι ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἶναι ὅπως : οἱ σήμερον ἱεραποστολικῶς ἐργαζόμενοι ἀνά τήν Οἰκουμένην κήρυκες καί σκαπανεῖς τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐμπνέωνται ἀπό τόν ἔνθεον ἱεραποστολικόν ζῆλον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἁγίας μας Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί μεταγγίζουν τά θεῖα νάματα τῆς Θεοπαραδότου ἡμῶν ἀμωμήτου Πίστεως εἰς τοὺς λαούς, στοὺς ὁποίους εὐαγγελίζονται τόν Τριαδικόν ἡμῶν Θεόν καί τήν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν.

Καθῆκον ἱερόν ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Πιστῶν εἶναι νά καταρτιζώμεθα πνευματικῶς, μελετῶντες τόν Θεῖον Νόμον τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καί τῶν λοιπῶν Θεοπνεύστων Βιβλίων τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Νά συμμετέχωμεν ἐνεργῶς καί ἐνσυνειδήτως εἰς τήν Θεῖαν Λατρείαν καί τήν Μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας. Νά προσευχώμεθα ταπεινῶς καί ἀπό καρδίας διὰ τοὺς ἀνά τήν Οἰκουμένην Ἱεραποστόλους καί τό πνευματικόν καί ποιμαντικόν Ἱεραποστολικόν ἔργον. Καί νά ἐνισχύωμεν ὑλικῶς τάς κατά τόπους ἱεραποστολικὰς προσπάθειαις διὰ τάς ὑλικὰς καί βιοτικὰς ἀνάγκαις τῆς Ἱεραποστολικῆς Διακονίας.

Εἰς τήν συνέχειαν θά παραθέσω ἓνα σύντομον κείμενον τοῦ νεοφανέντος Ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἁγίου Καλλινίκου, πού ὁμιλεῖ διὰ τό **Μέγα Φῶς, τόν Κύριόν μας Ἰησοῦν**

Χριστόν καί τήν διά τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἔνωσιν τοῦ Χριστιανοῦ μέ τόν Θεῖον Λυτρωτήν μας, ὁπότε ὡς λαμπάδα ἀκτινοβολεῖ τόν Χριστόν.

«Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός δέν εἶναι τό συμβολικόν, ἀλλά τό πραγματικόν, τό ἀπόλυτον, τό Μέγα Φῶς, τό «Φῶς ἐκ Φωτός». Μέ τήν ἐνανθρώπησίν Του, τό Πάθος Του, τήν Ἀνάστασίν Του, τήν εἰς οὐρανούς Ἀνάληψίν Του, ἐφώτισε τήν ἀνθρωπίνην φύσιν καί τά σύμπαντα.

Ἐπομένως ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος διά τῶν Ἁγίων Μυστηρίων ἐνώνεται μέ τόν Χριστόν γίνεται φωτεινή ἀναμμένη λαμπάδα. Διά τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος ἐνδύεται τό φωτεινόν Βασιλικόν ἔνδυμα, δηλαδή τόν Ἴδιον τόν Χριστόν. Διά τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἰσέρχεται τό φῶς εἰς τήν καρδίαν του καί τότε ὅλος ὁ ἄνθρωπος (καρδία, νοῦς, σῶμα) γίνεται φωτεινή λαμπάδα. Ἡ καθαρά καρδία τοῦ ἀληθινοῦ Χριστιανοῦ γίνεται καρδία Χριστοῦ, δηλαδή φωτεινή. Ὁ νοῦς του γίνεται νοῦς Χριστοῦ, δηλαδή φωτεινός. Τό σῶμα του γίνεται σῶμα Χριστοῦ, Ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἔτσι ἡ καρδία του ἀγαπᾷ ἀκορέστως τόν Θεόν, κατά τόν Ψαλμωδόν: **«ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρός τόν Θεόν τόν ζῶντα»** (μα΄, 3). Ὁ νοῦς του ἔχει διαρκῆ μνήμην Θεοῦ, κατά τόν λόγον τοῦ Ἀποστόλου: **«ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε»** (Α΄ Θεσ. ε΄, 17). Τό σῶμα του φωτίζεται ἀπό τήν ὑπάρχουσαν εἰς τήν καρδίαν Θεῖαν Χάριν, ὅπως τό Πρόσωπον τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τό ὁποῖον ἐφαίνετο **«ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου»** (Πράξ. στ΄, 15). Ὅλος ὁ ἄνθρωπος γίνεται φωτεινή λαμπάδα, **«φῶς ἐν Κυρίῳ»** (Ἐφεσ. ε΄, 8).

Ὅταν οἱ πιστοί ἀποκτήσουν τήν κάθαρσιν τῆς καρδίας καί τόν φωτισμόν τοῦ νοῦ, τότε ὡς λαμπάδες ἀκτινοβολοῦν τόν Χριστόν, ὁ Ὅποῖος ὑπάρχει ἐντός των. Ὅλοι αἱ ἐνέργειαι των εἶναι φωτειναί. Εἶναι πρᾶοι, ἡμεροί, ἡρεμοί, γαλήνιοι. Ἔχουν φῶς καί σκορπίζουν φῶς. Ἔχουν ἀγαθοποιόν ἐπίδρασιν εἰς τήν κοινωνίαν. Περιπατοῦν **«ὡς τέκνα φωτός»** (Ἐφεσ. ε΄, 8), κατά τόν Ἀπόστολον Παῦλον. Εἶναι φωτεινά παραδείγματα, κατά τήν ἐντολήν τοῦ Κυρίου, **«ὕμεις ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου»** (Ματθ. ε΄, 14). Ἔχουν ἀρετάς, τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γενικῶς τά ἔργα τῆς Πίστεως» (1980)».

Τό πρόγραμμα τοῦ διημέρου Συνεδρίου μας εἶναι πλούσιο σέ ἐνδιαφέροντα Ἱεραποστολικά θέματα. Αναμένουμε ἀπό τούς ἐκλεκτούς εἰσηγητάς : τόν **κ.Αθανάσιο Παπαθανασίου**, Αναπληρωτή Καθηγητή τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τόν **Αἰδεσιμολογιώτατο π.Ευάγγελο Παπανικολάου**, Ἰατρό καί Ἱεραπόστολο στό Καμερόν, τήν **ἐρίτιμο κ.Μαρία Ράπτη**, Καθηγήτρια Χριστιανικῆς Παιδαγωγικῆς καί τόν **Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμ. π.Πολύκαρπο Διαμαντόπουλο** τίς ἐμπνευσμένες καί ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις των πρός πνευματικήν ὠφέλειαν καί οἰκοδομήν.

Περαίνων τήν εἰσαγωγικήν μου αὐτήν ὁμιλίαν θεωρῶ ὡς ὑποχρέωσίν μας νά εὐχαριστήσωμεν θερμῶς τήν Διεύθυνσιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος «Ἁγία Ταβιθᾶ» Λεβαδείας καί τό Ἀρχηγεῖον τῶν Νεανικῶν Κατασκηνώσεων τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος. Τήν κ.Πρόεδρον καί τά Μέλη τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., καθὼς ἐπίσης καί τά Προεδρεῖα τῶν Τοπικῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ. Τούς ἀξιοτίμους καί σεβαστούς εἰσηγητάς τοῦ παρόντος Συνεδρίου. Καί τό ὑπηρετικόν, ἄνευ μισθοῦ, προσωπικόν τῶν μαγειρείων καί τοῦ εὐπρεπισμοῦ τοῦ κατασκηνωτικοῦ χώρου, καθὼς ἐπίσης καί τούς ἀξιοτίμους καί τάς ἀξιοτίμους συνέδρους τῆς παρούσης Ἐκκλησιαστικῆς Συνάξεως.

Ἐγκαρδίως εὐχομαι νά εὐλογήσῃ ὁ Πανάγαθος Κύριος καί Θεός μας τό ἀρχόμενον Διήμερον τοῦτο Συνέδριον εἰς δόξαν τοῦ εὐλογητοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν καί τῆς Ἁγιωτάτης τοῦ Χριστοῦ Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, διά τῶν εὐχῶν καί εὐλογιῶν τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας Μητροπολίτου Θηβῶν, Λεβαδείας καί Αὐλίδος κ.Γεωργίου.

Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν. Εὐλογημένη καί πολύκαρπη νά εἶναι ἡ παροῦσα Σύναξις μας.

†ὁ Κ.Σ.